

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 193. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118107536/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

Hovedet i mit Skød) — var det ikke ogsaa lidt — en ganske lille Smule — sødt, om Natten at være saa nær ved hinanden?

Jeg bøjede mig ned til hende:

— Og da du bankede paa Væg—

— Tys! udbrød hun, idet hun lagde Pegefingeren paa mine Læber og betragtede mig med et pudsigt, forskræmt Udtryk. Men strax forandrede det sig næsten indtil Surruleri: —

— Og du, der sagde saa koldsindig, at det var lige meget, om Værelserne kom til at ligge i hver sin Etage —

— Men overfor Opvarteren, Kære —

— Ja—ja, jeg véd nok — —

Hun fór op og gav mig et Kys, pludselig og kort, — det var, som om jeg havde faaet en Bold i Ansigtet.

— Er du saa ikke vred mer?

Jeg løftede hende helt op paa Sophaen.

— Mer? men jeg forsikrer dig, Minna, jeg har slet ikke —

— Ja, men, du maatte jo ogsaa gjerne være vred, du skulde jo være vred paa mig —

— Aa Snak! jeg synes blot, at det er langt skønnere nu, da jeg véd, at det ikke var et Tilfælde, men din Vilje —